



HANNELE ROMPPASEN videoteoksessa *Ikiwanha* (2014) esiintyy tanssija Helena Romppanen.

Mistä unelmoit?

KUVAT

Reunion

Mari Aaltonen, Petri Anttonen, Panos Balomenos, Shachindra Dass, Ipe Heinonen, Heli Hietala, Tapani Hyypiä, Anu Miettinen, Jone Pitkänen, Eeva-Liisa Puhakka, Heidi Romo, Hannele Romppanen
Perigonal-galleriassa 24.11. saakka.
Eteläranta 6, Pori, avoinna ti-su kello 11–18.

● Valkoinen nainen laskeutuu hitaasti alas kiviportaita. Hahmo on kiehtovasti teennäinen. Musta kissa loikkaa katolta. Koira havahtuu päiväuniltaan. Maisemat ovat Sassi di Materan kalliokaupungista Italiasta. **Hannele Romppasen** (s. 1967) videon taitava leikkaus, tanssillinen liike ja iätön miljöö eivät luo ajankuvaa vaan

kuvaa ajasta. Ajalla on sekä keino-tekoinen että väijäämätön luonne.

Shachindra Dassin (s. 1970) teos *Land of Lords* vie Intiaan. Sen äärellä hämmästelen videotaiteen erityistä kykyä esittää tästä maailmasta pikkuihminen, terävä siivu. Muutamassa minuutissa se sohaisee omien ennakkoluulojeni yksinkertaisuutta ja väläyttää maailman monimutkaisuutta.

Myös näyttelyn muissa teoksissa tunnelma ja tekniikka puhuttelevat yhdessä. **Tapani Hyypiän** (s. 1955) maalaukset hehkuvat sisäisesti. Pehmeäreunaiset muodot hengittävät vakaina. **Panos Balomenosin** (s. 1976) junnaava kuulakärkikynän jälki henkii hermostuttavaa huohotusta. **Heli Hieta-**

lan (s. 1970) hirvenluuveistos voi minä hetkenä hyvänsä lehahtaa lentoon.

Anu Miettinen (s. 1975) kuvaa *Unelmahaastatteluja*. Vas-
taukset ovat juuri niin kauniita, katkeria, viisaita ja jaarittelevia kuin ihmiset osaavat olla. Pidän niistä, mutta niitä on loputtomasti.

Reunion-näyttely henkii ihmisläheisyyttä ja myötätuntoa. Taideteokset asettuvat rohkeasti keskinäiseen vuoropuheluun. Samalla ne havainnoivat ihmisten kuuntelemisen ja kuulemisen vaikeutta.

Näyttelyn perusteella olemassaolomme ei tiivisty näppäriksi mietelauseiksi vaan toteutuu moniäänisten erilaisten yhtäaikaaisuutena.

TUULI PENTTINEN-LAMPISUO